

సప్త పదులు		
సతాయింపు బుజ్జగింపు	నయం ఆభినయం	కలలు వలలు
పాఠ్యాలను మార్చినాయకులకు మూల్యాంకం చేస్తారు ముక్తాయింపు.	వ్యక్తి గుణాలన్నింటిలోనూ శోభను కలిగించేది వినయం.	అర్థంలేని డిటెయిల్ ప్రెజంటేషన్ అమృతపోతున్న అబలలు..
-డా. గవ్వపాటి శ్రీనివాసారావు 8555899493	-కె.ఎం.కె. మూర్తి 9441802694	-చంద్రావతి పి. హైదరాబాద్

నేటినిజం

నాస్తిక ధర్మశాస్త్రం

E-mail : netinijam93@gmail.com website: www.netinijam.com

2 హైదరాబాద్ ఎడిటర్: బైన దేవదాస్ సెల్: 9000065433 గురువారం 12-3-2026

సప్త పదులు		
పోరకు కూరకు	చెమ్మ చెమ్మ	జ్ఞానము తీర్మానము
విరుదాటాక తెప్పతగలయ్యకు మరలా అవసరంరావచ్చు నోరుజారకు.	వదారణ్యంలో అత్యంత మధురమైన పదం అమ్మ.	కక చైతన్యం సంస్కృతి వైభవానికి నిదర్శనము
-శ్రీ పెరంబుద్దూరు నారాయణ రావు శ్రీనారా హైదరాబాద్.	-కాశ్యప చెంచంరావు ఒంగోలు.	- శ్రీవాణి 9392393623

అంతరంగ తరంగాలు

చారిత్రక సందర్భాలను మనసం చేసుకుంటే దాదాపు నూట పాతిక సంవత్సరాల క్రితం, సాహిత్యం రాజాస్థానాలకు, రాణి వాసాలకు తరువాత అగ్రవర్ణాల ఆధిపత్యాలకు, ఆ తరువాత కొన్ని భక్తి, రక్తి, భావాలకు పరిమితమైంది. అందులోనూ ఆయాకాలలో పూర్తి గ్రాంథిక, మత ప్రాతినిధ్య ధోరణులలోనూ కొందరు సంస్కర్తలు, ప్రజాకవులు అక్కడక్కడా కొన్ని జన బాహుళ్యాల ఉద్ధరణ కోసం ప్రజల భావో సాహిత్యాన్ని అందించారు. ఇది చారిత్రక సత్యం.

ఆ తరువాత సాహిత్యాన్ని దాని గమనాన్ని పరిశీలిస్తే, గురజాడ, చిలకమర్తి, కందుకూరి లాంటి వాళ్ళు సమాజంలోని చెడుకు వ్యతిరేకంగా పోరాటపథం తీసుకుని అత్యుత్తమమైన సాహిత్యాన్ని వెలువరించారు. ఇదే ధోరణిలో ఆ మార్గాన్ని అందించుచుకొని 1940 నుండి శ్రీశ్రీ, పట్టాభి, ఆరుద్ర అలాగే విశ్వనాథ, జాషువా, లిల్ కింకె మొదలగు కృష్ణశాస్త్రి లాంటి వారు సాహిత్యాన్ని ప్రజా బాహుళ్యంలోకి తీసుకుని వచ్చారు. వారి వారి ధోరణి ఎదై నాకావచ్చు, శిల్పం ఎదైనాకావచ్చు. ఆ తర్వాతి కాలంలో దాశరథి సోదరులు సాహితీ మేఖల స్థాపకులైన అంబటి వూడి వెంకటరత్నం, కోవెల సోదరులు, ఆ తర్వాత ఎన్నో ఉద్యమాలు, ఉద్యమ సాహిత్యాలు, జనపదాలు, జానపద సాహిత్యాలు, వేళ్ళూనుకున్నాయి. కాళోజి నారాయణరావు గారు కుండుర్తి గారు సాహిత్యాన్ని సామాన్య ప్రజల హృదయాలలోకి నాలుకలపైనే తీసుకొని వెళ్ళినారు. 1950 తరువరి కొన్ని వేల మంది సృజనకారులు కవులుగా, సాహితీ వేత్తలుగా, వివిధ రంగాలలో వివిధ రకాల సాహిత్యాన్ని అందించారు, అందిస్తూనే ఉన్నారు. వారి నుండి వరిశీలకులు, విమర్శకులు, సమీక్షకులు పుట్టి, తెలుగు సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేస్తున్నారు.

ఇందులో భేదాభిప్రాయాలు వుండవచ్చు. కానీ ఇది సూక్ష్మపరిశీలన మాత్రమేనని అందరం గమనించాలి.

సాక్షాత్కారానంతరం ప్రజాకవిత్వం ఉద్యమకవిత్వంగా జానపద సాహిత్యంగా కొన్నాళ్ళు ఉద్యమ జెండాల ఎగిరింది. తరువరి అభ్యుదయ కవిత్వం, దిగంబర కవిత్వం, పైగంబర కవిత్వం, విప్లవ కవిత్వం, అనుభూతివాదం, పోస్ట్ మోడ్రనిజం, ఇలా రూపాంతరాలు చెంది రకరకాల వర్ణాలు విడిపోయింది. అయినా అభ్యుదయ, విప్లవ కవిత్వాలే చాలా రోజుల నుండి నిలబడటం గమనార్హం. ఆ తరువరి దళిత, స్త్రీవాద, మైనార్టీ కవిత్వ ధోరణులు వస్తున్నాయి. ఇక్కడ కవిత్వం అంటే అన్ని రకాల సాహిత్యాలు అని గమనించాలి. కాగా గ్రంథరూపాల్లో లేనివి కొన్ని, ఉన్నవి కొన్ని తరతరాలుగా ప్రాచీనమైన జానపదం నాలుకలపై నడయాడి, నిజానికి వారి అంటే అట్టడుగు సామాజిక వర్గాల వాస్తవ జీవితాన్ని ధృవీకరించే పాటల సాహిత్యం మనకు అందుబాటులో వుంది. ఇంకా పర్తిబిక్షానానే వుంటుంది.

అనలు ఈ చర్చుల దేనికంటే ఇటీవల ఎన్నో చర్చలకు, వాదోపవాదాలకు దారితీసిన ఒక చిన్న పుస్తకం ఎన్నో ఆలోచనలకు రెక్కలు తొడిగింది. అయితే మనలో ఈ పుస్తకంలో చర్చించిన అంశాలు, విషయాలు, ఇంతకు ముందు లేవా అని ప్రశ్నించుకుంటే ఉన్నాయని చెప్పవచ్చు. ఇలాంటి అంశాలను చర్చకు తీసుకోవచ్చే పుస్తకాలు గతంలో కూడా వచ్చి వుండవచ్చు. కానీ ఈ పుస్తకంలో కవిత్వం కొత్తినట్లు సందిస్తున్న ప్రశ్నలు

మన మనస్సులను ఆలోచనా సుడుల్లో పడవేసి అల్లకల్లోలం రేపి చలి జ్వరం తెప్పిస్తున్నాయని చెప్పవచ్చు. ఈ పుస్తకం వ్రాసిన కవి నిజాయితీ, నియమబద్ధ పరిశీలనతో లేవనెత్తిన ప్రశ్నలు అతనిలోని ఆవేదనను ధృవీకరిస్తూ పాఠకుల హృదయాన్ని ఆలోచనా తరంగాల సుడిగాలిలోకి నెట్టి అల్లకల్లోలం చేస్తున్నాయి. కొత్త దారులకు మళ్ళిస్తున్నాయి. ఇవన్నీ అందరికీ తెలియదా అంటే తెలుసు. కానీ మనం ఆలోచించం. రకరకాల చర్చల్లో, భావజాలాల్లో బంధించబడ్డ మనం అనలు ఆలోచించటానికి ఆశక్తులమే కాదు, వీరికివాళ్ళం కూడా అని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు. నిజానికి అందరం తలా ఒక వర్గంలో ఆలోచనా చర్చాల్లో బంధించబడినా, కనీసం శృనించదానికి కూడా ఇష్టపడని భావదారిద్ర్యంలో ఉన్నాం.

ఈ పుస్తకం వ్రాసిన వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిగతం ఎలాంటిదైనా ఆయన పూర్వసాహిత్యం ఎలాంటిదైనా, ఈ పుస్తక రచనలో అతని నిష్పక్షపాద హృదయం కనిపిస్తుందే తప్ప ఎలాంటి భావదారిద్ర్యాలు కనిపించవు. అందుకే “కవిగా జీవించండి... కవిత్రై బ్రతకండి” అనే సందేశాన్ని ఇస్తూ “అన్నిరకాల కవిత్వాల చదవండి... ఆచరణను బేరీజు వేసుకోండి” అని “కవిత్వం వ్రాయడం మార్పిడిగీ చేసుకోండి. కవిత్వం అంటే కన్నీరు తుడవటం” అంటున్నాడు. అందుకే “మ్యూజిక్, మ్యూజిక్, లాజిక్ టెక్నిక్ తోపాటు ధైర్యాన్నినింపిన దివ్యమైన టానిక్ ఈ గ్రంథం” అన్న సీనియర్ కవి, రచయిత కవి రాజు గారు మాటలు నిజమనిపిస్తుంది. కొన్ని నిష్పర సత్యాలకు ఎదురొచ్చి విమర్శనూ దాటు చెప్పిస్తూ కూడా విమర్శకులు, బృందాలకు జవాబుగా “అన్ని దాడులకు నేను తయారుగా ఉన్నాను” అంటున్నాడు ఈ గ్రంథకర్త. “నా ఈ పుస్తకం తర్వాత మరెందరో సాహిత్యకారుల అంతరంగాలు, ఈనాటి సమాజానికి అవసరం” అనడంలో ఈయనగారి వినమ్రతే కాకుండా అదే హార్షి పుస్తకం అని చెప్పని ధోరణి కనిపిస్తుంది. “ప్రజల కవులును, కళాకారులను సృష్టించుకుంటారు” అని సరికొత్త నిర్వచనం చెప్పతూ “ఇంతకా కవిత్వం అంటే ఏమిటి?” అన్నా మిస్టరీయన్ ప్రశ్నతో చదువరుని

చాలా సుస్పృహ వుంది. “కవిత్వం ఒక తీరని దాహం” అన్న శ్రీశ్రీ గారి కొటేషన్ పుటలకిస్తూ “అమృతం తాగితే వచ్చే శాశ్వత జీవితకన్నా కొన్ని కవిత్వపు క్షణాలు చాలు” అంటూ నేను కవిత్వాన్ని ప్రేమిస్తాను, దాని కోసం జీవిస్తాను, దాని కొరతే మరణిస్తాను. అంటూ కవిత్వం పట్ల తనకున్న ప్రేమను వెల్లడిస్తున్నాడు. కవిత్వపు జెండా నా అజెండా అని ప్రకటిస్తున్నాడు.

“ఇప్పుడు కవిత్వం ఎందుకు పలుబడింది? కవిత్వం బ్రహ్మ వదార్దంగా ఎందుకు మారిపోయింది? అన్న ప్రశ్నకు స్పందిస్తూ తనని తాను కూడా విశ్లేషించుకుంటూ ఆలోచిస్తున్న క్రమంలో “కవిత్వ నిర్మాణంలో ఇదివరకటి శ్రద్ధ వుందా? అధ్యయనం ఉందా? కొత్త పాఠకుడిని తయారు చేయగలగు తున్నామా?” అన్న ప్రశ్నలు అతని ఆత్మ పరిశీలనగా మారి వుండవచ్చు. అందుకే “ఇంకో వది సంవత్సరాల తర్వాత వ్రాయవలసింది ఇప్పుడే వ్రాస్తున్నాను” అంటున్నాడు. అతని మేధాన్యం ఎంతో కాలం నుండి వేదిస్తూ, అందులో గిరికిలకొద్దున్న ఆలోచనా ప్రవృత్తి ఇదికావచ్చు. కానీ గమ్యత్యంగా ఇతనికి కవిత్వం మీద ప్రేమ గౌరవం భక్తి కూడా వున్నాయి. అవే ఈ పుస్తకం వ్రాయడానికి ప్రేరణ అనవచ్చు.

“సాందర్భాన్ని పట్టుకోగలిగి కవులు మాత్రమే... నిజానికి మన చిరునామా మన కవిత్వం... కవిత్వం ఏ ఒక్కరి సృష్టి కాదు. సంపద కూడా కాదు... కవిత్వపు లోటులు తెలుసుకోవటానికి ఒక మహా యుద్ధం చేయాలి? అంటున్న ఈ కవిగారు “మనం ఈ అధ్యయనం గురించి ఉన్నాం. లోపల నుండి బయట నుండి ప్రమాదమే” అని హెచ్చరిస్తున్నాడు.

“నేను కూడా మోడ్రన్, పోస్ట్ మోడ్రన్ విచిత్రించలేక పదానికం అయిందా” అన్న సందేహం వెలుబుచ్చుతున్నాడు. అంతలోనే “కవి మీద నమ్మకం కోల్పో... పోయట్స్ ఆర్ హీలింగ్ పవర్స్” అంటూ “కవిత్వం అంటే ట్రీవిటీ” అని ఆ ట్రీవిటీ కోల్పోయిన కవులను, విమర్శకులను, ఉపన్యాస శిఖామణులను చూసి బాధపడుతున్నాడు. “అయినా కవిత్వం వ్రాసి దబ్బు సంపాదించేవారెవరో వెళ్ళకొనాలి” అని నిరాశపడుతున్నాడు.

ఈ పుస్తకాన్ని పరిశీలిస్తే నేడు కన్పిస్తున్న “స్వకుచ” “పరకుచ” “పరస్పర కుచ” మర్దనాలన్నీ పరోక్షంగా వివగించుకుంటున్నాయి. సభలలో చెప్పే అభిప్రాయాలకు, వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలకు పొంతన లేని తనాన్ని నిలదీస్తున్నాడు. ముందు మాటల్లో చెప్పిన విషయాలకు అంతర్గత ఆలోచనల తేదాల,

1950 తరువరి కొన్ని వేల మంది సృజనకారులు కవులుగా, సాహితీ వేత్తలుగా, వివిధ రంగాలలో వివిధ రకాల సాహిత్యాన్ని అందించారు, అందిస్తూనే ఉన్నారు. వారి నుండి పరిశీలకులు, విమర్శకులు, సమీక్షకులు పుట్టి, తెలుగు సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేస్తున్నారు.

ఈ పుస్తకాన్ని పరిశీలిస్తే నేడు కన్పిస్తున్న “స్వకుచ” “పరకుచ” “పరస్పర కుచ” మర్దనాలన్నీ పరోక్షంగా వివగించుకుంటున్నాయి. సభలలో చెప్పే అభిప్రాయాలకు, వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలకు పొంతన లేని తనాన్ని నిలదీస్తున్నాడు.

కిం కర్తవ్యం

మానవుడు దానవుడై మానవత్వం మంట కలుస్తుంది! వికసించిన మానవ మేధా పరిజ్ఞానం ఇవాళ సమాజాన్ని అణచివేస్తుంది! అణచివేస్తుంది! ఏం లాభం? అనాగరిక మానవుడు ప్రకృతి శక్తుల మీద పోరాటం చేసి నాగరికుడయ్యాడు! నిరంతరం పరిశ్రమిస్తూ సమున్నత శిఖరాలకు అధిరోహించాడు! శాస్త్ర సాంకేతిక రంగాల్లో సాధించిన ప్రగతిని సమాజ సుఖాల కోసం అనువర్తనం చేశాడు! ఇప్పుడు అదే జ్ఞానాన్ని మారణాయుధాలతో జెట్ స్పీడుతో బాంబుల వర్షం కురిపిస్తూ రాక్షసానందం పొందుతున్నాడు! అట్లా మనుషుల్ని మనుషులు కాల్చుకు తినడం ఏ నాగరికతకు ప్రతిబింబం? మళ్ళీ మనిషి అనాగరికుడవుతున్నాడా? స్వార్థాన్ని త్యజించి ప్రపంచ శాంతి కోసం ప్రతి ఒక్కరు పాటుపడితేనే ఇవాళ ప్రపంచ శాంతి సాధ్యమవుతుంది! ఆ దిశగా ప్రయత్నించడమే మన ముందున్న తక్షణ కర్తవ్యం!!

-డా. దాశరథుల సర్వయ్య
9390919100

చెట్లా చేమా మిడ్లపైకెళ్ళి బిక్కు బిక్కుమంటూ

ఒంగి ఓదారుస్తున్న నీలాకాశం ఒడిలో ఒదిగి మాటలాక ఓదారులైక బిగినిపోయిన గాలి మెత్తని స్ఫుర్తుకు కరిగి కన్నీరవుతూ చూస్తుంటే గాజు అధ్యయన మధ్య ప్రపంచం మొత్తం కాచివదలబోస్తూ వెచ్చదనము సమీక్షలమూ పెంపుడు కుక్కలా అదుపులో పెట్టుకు దివా రాత్రాకు తేడా లేనంతగా ఆధునికత పులిమాక నిర్ధర రాని కళ్ళకు నీడలు సోకి ఉనికికి స్పష్టాల మాటెక్కడ? అహారహమా అప్రమత్తమై ఉండే మనసుకు కలల మాటెక్కడ? వేలికొనలనిండా యంత్రాల సరిగమలా చూపు చివరంచుల వరకూ ఆకాశ హార్యాల ఆశలూ గుండె నిండా కల్పవల మురికాలవలూ అణచు అణచునూ కుప్పిగంతులు వేస్తున్న కృారత్వం ఎదుటి వారి నడి నెత్తిన చెయ్యించి

-స్వాతి శ్రీపాద
8297248988

ఇప్పుడిహ కలలకు కాలం చెల్లిపోయింది

పచ్చని నేలను మేసి విశ్రమించే పసిరిక పాముల కాలం ఇది ఇంటింటా గొంతెత్తి తీతువులు గానం చేసే రాజకీయాల మారణ బోంబం ఇది ఇప్పుడిహ కలలకు కాలం చెల్లింది. కలవరించవలసినది మహాభారత సంగ్రామమే

-చై రమ్య
6305408398

ఈ పాపం ఎవరిది

ఒకరి అహంకారానికి ఆహుతులుగా మరొకరి పెత్తనానికి పైకాకాళ్ళూ రాజ్యమేలుతూ రగులుతున్న రణరంగం దేశభక్తి ప్రాణాల విలువకు తులాభారంగా తరాజు చేస్తున్న ఓ ప్రపంచమా మానవత్వం మర్చిపోవడం నీ నైజమా పసి నవ్వలు ఏ పాపం చేశామో ప్రతి సృష్టికీ దేవతలకు ఏ పాపం తగిలిందో యువకులందరికీ ఏ ఉరుసు ఉరిమిందో పయసుతో సంబంధం లేని ఈ మరణ మృదంగానికి ముందుగా బలి అవుతున్నాడు సామాన్య ప్రజలకు ఎందుకు ఈ పరీక్షి ఏమిటి శిక్ష ఈ రక్తపాతానికి ఏ పాత్రను నిందించాలి ఎవరిని ప్రశ్నించాలి?..

-చై రమ్య
6305408398

గ్రీటింగ్స్

(కథ)

నిద్రలో న్యాయం వేడుకలు జరుగుతున్నాయి. నేను గదిలో ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు పుస్తకాలాగా, వస్తువులలో వస్తువులాగానే చలించి లేచి వాడిలా నిశబ్దంగా ఉన్నాను.

నాతో మాట్లాడే వారేలేరు, నేను ఒంటరిని నిన్ను మొన్నటి వరకు నాతో తిరిగిన సేస్తూలు వాల మంది ఈ లోకం విడిచి వెళ్ళారు.

ఊరు దాటి వచ్చాకా పక్కనన్న ఊరిలో పరిచయమైన వాళ్ళు కాలక్రమేన పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని కొత్త జీవితంలో కొత్త దారులు వెతకుకుంటూ వెళ్ళారు. ఇక్కడా నేను మళ్ళీ ఒంటరినాను.

డిసెంబర్ 31 మళ్ళీ జీవితంలో రానున్న ఒకరి కొకరు ఫోన్ చేసుకోవడం, మందు, బిర్యానీ, చికెన్ అంటూ, అదేంటో తాగివారికి ప్రతి రోజూ ధర్మపన్నే గదా ఈ రోజు సైపర్ ఇది మరో సాకుపాడికి.

నాకు కనీసం హ్యాపీ న్యాయం చెప్పేవాళ్ళు లేక ఎన్నెన్నోంటో, ఈ జీవితానికి ఓ ప్రేమ పంచేవాళ్ళు లేరు, కనీసం మనసులో భావాలను పంచుకోవడానికి కూడా ఓ మనిషి తోడు లేకపోవడం ఎంత దురదృష్టకరం చెప్పండి.

జీవితంలో ప్రతి పండుగ వచ్చినప్పుడల్లా నా కండ్లలో నీళ్ళు ఊరడమే తప్ప ఎప్పుడు సంతోషం చూసి ఎదగను, రాబోయే పండుగకు వచ్చే చెల్లిని దేవుడు ఎత్తుకెళ్ళి మోసం చేశాడు, ఆ తరువాత తమ్ముడు, నాన్న ఒకరినూకా ఒకరు ఈ లోకంలోని మనుషులకు దూరంగా ఈ భూదేవి ఒడిలో కలిసి పోయారు.

ఊరగా, సంక్రాంతి, దసర, అన్ని పండుగలే నాకు మాత్రం అవి వేరేలా అనిపించేవి. పచ్చనోట్లతో దూరమైన బంధాల లాగానే అవి కూడా మెల్లగా నాకుండనంత దూరం చేసిన దేవుడు కనిపిస్తే నిలదీయాలని ఎన్నెన్నో అనుకున్నాను.

దూరంగా రోడ్లపై ఆరుపులు కేకలు బాణసంచాల చప్పుడు. అదే మా చిన్నప్పుడు....

“అమ్మా! నాన్నకు చెప్పవే గ్రీటింగ్స్ కొనీయమని” బతిమిలాడుతున్నాడు తమ్ముడు, చెల్లి.

“అది మన పండుగ కాదు బిడ్డా! మనం ఊరగాడికే చెప్పుకోవాలి” అమ్మ బుజ్జుగొస్తుంది.

“తెలుసుకొని మా ప్రేమ వేరేలా అనుకుంటారమ్మ ఇప్పుడికే నువ్వే పినినాది అంటూ ఎగతాళి చేస్తుంటారు” బుంగ మూతి పెట్టి అంది చెల్లి.

“మన పరిస్థితులు మనకు తెలుసు వాళ్ళకు తెలియవు కదా బిడ్డా!” అమ్మ సరే చెబుతుంది.

“అమ్మ! షేజీ”

న్యూ ఇయర్ అంటున్నాడు గద పిల్లలు ఆ సెల్ఫ్ డబ్బాలో వున్న డబ్బులు తీసి ఇవ్వ కోణ్.

“ఆ డబ్బులు పక్కం ఎందుకు పెట్టావో గుర్తుండా మీకు”

రైతు అంటే ఈ దేశానికి అన్నం పెట్టేవాడు రైతును రాజు చేసే ప్రభుత్వాలు ఎప్పుడు జనం నాలుకలపై వర్ధిల్లుతాయి.

కోపంగా అంది అమ్మ.

“పక్కటి శ్యామలకు న్యూ ఇయర్ ముగిసింది వాకిట్లో చెల్లెళ్ళే పాలు నువ్వు రంగులు చేయండి నేను రఘును పంపి గ్రీటింగ్స్ కాన్ఫ్ టెక్నిక్స్ నరనా” నాన్న మెల్లగా అన్నాడు.

నేను నాకే పీస్ తో హ్యాపీ న్యూ ఇయర్ అని ఆర్డ్ర్ చేశాక అందులో రంగులు నింపారు చెల్లె, తమ్ముడు. దానికి అటూ ఇటూ పురి చిప్పిన నెమ్మట్లు పైన ఒకటి కింద ఒకటి ముగ్గు చేసేసింది చెల్లి, రంగులన్న నింపాక ఊరంత ఎవరెవరు ఏమేం చేశారో చూసి వచ్చారు.

“ఊరందరిలో మనదే బాగుంది గద అన్నయ్య” అంది చెల్లి.

“నిజమే! ప్రాణ ఇన్నే మనకే వచ్చేది” సవ్యతా అన్నాను.

“సంక్రాంతి వుందిగా అన్నయ్య అమ్మడు బ్రే చేద్దాం ప్రాణే మిన్ కాకుండా చూసుకుందాం” గంతులేస్తూ అంది.

“నువ్వంటే ప్రాణే మనదే చెల్లి, పదా మనకు నాన్న గ్రీటింగ్స్ తెప్పిద్దోమే!” అనుకుంటూ ఇంట్లోకి వెళ్ళే సరికి ఏదో గొడవ జరుగుతుంది.

రామలింగం గతంలో పెట్టాడేకీ అప్పు ఇచ్చిందటా. ఇప్పుడు కట్టబడి గొడవ, ఇంట్లో పది మంది పెద్ద మనుషులు కూర్చున్నారు. అమ్మ, నాన్న ఓ మూలన భయంతో చొరంగా కూర్చున్నారు.

“పండుగక కడుతాం” అని నాన్న.

“లేదు అమ్మ ఇప్పుడు కట్టాల్సిందే” అని అతను.

“నేను ఓ పని చెబుతాను చేయండి” అమ్మ ఇప్పించిన పక్కంటాయన మెల్లగా అన్నాడు.

నాకు అసలే కుట్ర బాజి ఏం చెబుతాడో అని అమ్మ నాన్న బిక్కు బిక్కు మని ఓ మూలన కూర్చుండి చూస్తున్నారు.

“మోక గుడ్డం భూమి అయ్యింది” మెల్లగా వాడి మోసపు కుట్రను భయం చేశాడు.

“భూమి అయ్యడం - మనిషి చావడం రెండు ఒకటే” నాన్న కండ్ల నీళ్ళు తీసుకుంటూ అన్నాడు.

“అయినా పండు మీద భూమి ఎవరు కొంటారు?” అమ్మ అంది.

“నేను అమ్మిస్తాను ఇదిగో మీ మా తమ్ముడు వానికి భూమి లేదు డబ్బులు ఇప్పిస్తాను పండు అయిపోయకా కొలత పెట్టుకుందాం” అన్నాడు పక్కంటాయన.

“భూమి అయ్యడం నాకు ఇష్టం లేదు” నాన్న గట్టిగా మంకు పట్టు బట్టింది.

పక్కంటాయన నాయనమ్మ తాతయ్యతో మాట్లాడి ఒప్పించింది.

నాన్న సనీమిరా ఒప్పకోలేదు.

“అమ్మ నేను ఇప్పిస్తాను నువ్వే గట్టునంటే నేను గట్టాల్తా” అనేతంగా అన్నాడు పక్కంటాయన.

“ముందు నా అమ్మ తీర్చిదిద్దే లేకుంటే నేను ఇక్కడ నుండి పోనే పోను” అంటూ మందం నుండి లేచి కింద కూర్చున్నాడు రామలింగం.

నాన్న ఊరి వేసుకుని చస్తానని పగ్గం బట్టుకుని పెద్దమ్మ తల్లి గుడిచిక్కుకు బంజరు భూమి వైపు వెళ్ళాడు.

అమ్మ భోరుమని ఏడుస్తుంది. నాయనమ్మ తాతయ్య చెరో వైపు నుండి నాన్నను ఆపడానికి వెళ్ళారు.

రైతు పండు పండించాలంటే ఇన్ని కష్టాలుంటాయో? అమ్మ అంటే ముప్పనే వీళ్ళు అమ్మ ఎలా తెచ్చారో నాకు అర్థం అయ్యేది కాదు.

“నువ్వే చెల్లెలు తమ్ముడిని తీసుకుని న్యూల్ కు వెళ్ళు ఇక్కడ ఏమైనా మేం చూసుకుంటాం” అని అన్నం పెట్టి డిఫెన్స్ బాక్స్

ఇచ్చింది అత్యయ్య.

“మేం న్యూల్ కు వెళ్ళిన వెళ్ళం, నాన్న వచ్చాక వెళ్ళాం” ఏడుస్తూ అన్నాం.

“పచ్చ రా చెల్లె, తమ్ముడు భయపడు తాండ్లు అక్కడన్న నెమ్మదిగా కూర్చుంటారు” అంది అత్త.

“నిజమే! కదా అత్తంది ఇక్కడంటే చెల్లె, తమ్ముడు భయపడతాండ్లు న్యూల్లో. అయినా అన్ని మర్చిపోయి కూర్చుంటారు ‘మనసులో’ అనుకుంటూ బాధగానే సైకిల్ పై వాళ్ళను కూర్చుండబెట్టుకుని భయంపడారు.

న్యూల్లో అందరూ ఒకరి కొకరు స్వీట్స్ తినిపించు కుంటూ గ్రీటింగ్స్ ఇచ్చుకుంటున్నారు. చెల్లి తమ్ముడు ఒకరి మోఖాలు ఒకరు చూసుకుని నావైపు చూశారు.

నేను చాలా సేపు ఆలోచించాను. అందరిలానే చెల్లి, తమ్ముడు మోఖాలలో సంతోషం చూడాలి అనుకున్నాను.

బ్యాగులోని తెలుగు బుక్ అల్ట్రావల దాచుకున్న డబ్బులు వెతికాను. అందులో ఎప్పుడో నాన్న నోట్ బుక్ కొనుక్కోవడానికి ఇచ్చినవి అలానే దాచుకున్నాను, ఇవి ఇప్పుడు వారి సంతోషానికి ఉపయోగపడుతున్నాయి.

సైకిల్ తీసుకుని దగ్గరలో వున్న పోస్ట్ ఆఫీస్ కు వెళ్ళి కొన్ని పోస్ట్ కాన్ఫ్ తీసుకుని మళ్ళీ న్యూల్ కు తిరిగి వచ్చాను, చెల్లికి తమ్ముడికి విషయం చెప్పి క్లాస్ లకు పంపాను.

ఫస్ట్ పిరియెట్ అయ్యేలోనే నేను స్కూల్ తో రకరకాల రూపంతో హ్యాపీ న్యూ ఇయర్ అని రాసి చిన్న లోగో గీసి సేవ్ అగ్రెగల్లర్ - సేవ్ ఫార్వర్డ్ అని రాసి ఫ్రవర్డ్, డిజిన్ తో కూడిన ఫార్వర్డ్ బొమ్మలను గీసి వాళ్ళు చేతికిచ్చాను, కొన్ని సరే ప్రాణే గా అడ్రస్ రాసి పోస్టుబాక్స్ లో వేశాను.

మధ్యాహ్నం లంచ్ ట్రేక్ వరకు చెల్లి, తమ్ముడు ఆ కాన్ఫ్ పంది వారికి వాళ్ళ ఫ్రెండ్స్ ఇచ్చిన గ్రీటింగ్ కార్డులను నాకు చూపించారు. కాని నా మనసులో ఇంట్లో పచ్చ ఏం జరుగుతుందోన్న అందోళన తొలుస్తునే వుంది.

“బాబు శివ నిన్ను ప్రీనిపాల్ మేడం రమ్మంటుంది” అందిదర్ వచ్చి చెప్పగానే నేను దీపర్ పర్సన్ తీసుకుని వెళ్ళాను.

“హ్యాపీ న్యూ ఇయర్ శివ” ప్రీనిపాల్ మేడం పేజీ హాండ్ ఇస్తూ చెప్పింది.

ప్రీనిపాల్ మేడం ఏంటి నన్ను పర్సనల్ గా పిలుచుకుని హాపీ న్యూ ఇయర్ చెప్పడం ఏంటి నాకే కాదు అక్కడ ఆఫీస్ రూంలో కూర్చున్న ఏ టీచర్ కు అర్థం కాలేదు గాని అందరి మోఖాలలో ఓ చిరునవ్వులే కనిపిస్తుంది.

“సేమ్ టూ యు మేడమ్” ఆశ్చర్యంగా అన్నాను.

ప్రీనిపాల్ స్టాఫ్ అందరిని పిలవడంతో ఒక్కొక్కరు వచ్చారు అందరూ కూర్చున్నాకా నేను గీసిన గ్రీటింగ్స్ ని వాళ్ళ ముందు పెట్టింది.

“అవి చేతితో గీసినట్టుగా లేవు, అప్పుం ప్రింట్ చేసినట్లే వుంది మేడం” అన్నాడు.

“అంతేనా? మీరు గమనించింది” ప్రీనిపాల్ అనడంతో అన్నాడు.

“హ్యాపీ న్యూ ఇయర్ నాన్న” పేజీ హాండ్ ఇస్తూ అన్నాం.

“మార్చింగ్ జరిగిన విషయాలేవి మనసులో పెట్టుకో కుండా చక్కగా చదువుకోండి అలాంటివన్నీ మన జీవితంలో సర్వసాధరణం, నా ఒంట్లో ప్రాణం వున్న వరకు మీ జీవితాన్ని తీర్చి దిద్దడమే నా ధ్యేయం” నాన్న కండ్ల నీళ్ళు దాచుకుంటూనే గర్వంగా అన్నాడు నా చేయి పట్టుకుని.

నాకైతే మన ప్రధానమంత్రి, రాష్ట్రపతి లాంటి గొప్పవాళ్ళు చేయి తగిలితే ఎలా వుంటుందో నాన్న చేయి స్పర్శ ఈ రోజు ఎందుకో అంతకు వెయిరేట్లు ఎక్కువే అనిపించింది, నేను నా అరచేయిని చూసుకుంటూ గదిలోకి వెళ్ళాను.

రైతు అంటే ఈ దేశానికి అన్నం పెట్టేవాడు రైతును రాజు చేసే ప్రభుత్వాలు ఎప్పుడు జనం నాలుకలపై వర్ధిల్లుతాయి, అందుకే సేవ్ అగ్రెగల్లర్ - సేవ్ ఫార్వర్డ్ ఈ నిన్నాడం ఆగిపోకూడదు అనుకుంటూ ఆ రోజు ఇంట్లో ఏం జరిగిందో నాయనమ్మను అడిగాను.

“పక్కంటాయన భూమి తేరం పెట్టిందాడు వాడి తమ్ముడు ఇచ్చిన డబ్బులతో నాకుమింగం అమ్మ తీర్చారు” నాయనమ్మ అంటుంటే నాకు కాళ్ళ కొద్దం భూమి కదిలిపట్టు అయింది, నేను బిగ్గరగా ఏడుస్తూ ఆకాశం వైపు చూస్తూ కింద కూలబడ్డాను.

“భూమి అయ్యడం - ప్రాణం పోవడం ఒకటే” అన్న నాన్న మాటలు చెప్పాలంటే మారుమోగుతుంది.

“ఎంత కష్టం వచ్చిన వారి మోఖాలలో కనిపించుకుండా ముప్పుల్ని కడుపులో పెట్టుకుని ప్రేమగా చూడు భవిష్యత్తును మార్త్రమే అందించాలని లేని నన్ను పులుముకుని జీవిస్తున్న వాళ్ళకు మేం ఇప్పుడు ఏం ఇచ్చి బుజుం తీర్చుకోవాలి” అనుకుంటుంటే జీవితాని గ్రీటింగ్ కాన్ఫ్ కింద పడ్డాను. హ్యాపీ న్యూ ఇయర్ దాని కింద నేను రాజీ” ప్రీనిపాల్ చెబుతుంటే అందరూ సుద్ధిరైతేనే ఆలోచనలో పడ్డారు.

ఇంట్లో పచ్చ అమ్మ నాన్న పరిస్థితి ఎలా వుందో నాన్న ఇంటికి వచ్చాడో రాలేదో, అమ్మ ఇప్పించిన పక్కంటాయనా ఇచ్చిన రామలింగం ఇద్దరు కూడ బిల్లుని వడ్డీకి వడ్డీని అసలు కాగితాలు మారుస్తూ వచ్చారు, గట్టిగా ఏం మాట్లాడలేదంటే ఎవరైనా అంటే తప్ప మనదే అంటారు” మనసులోనే గుర్తు చేసుకుంటుంటే కండ్లనీళ్ళు ఆగలేదు.

“శివా ఏం ఆలోచిస్తున్నావో” సదానందం సారో భుజం తట్టాడు. నేను కండ్ల నీళ్ళు తుడుచుకుని “ఏం లేదు సరే” అన్నాను.

“శివ 26 జనవరి రోజున రైతు గురించి పిల్లలకే కాదు పెద్దలు అందరికీ అర్థమయ్యేలా నీతో ఓ ఫోన్ గ్రాం చేయించాలి అనుకుంటున్నాను, నువ్వే నీతో సేవ్ అగ్రెగల్లర్ వేస్తావో నీ ఇష్టం వచ్చినాయం అంటే ఏంకో చిన్న పెద్దలకు క్షయం గా అర్థమయ్యేలా చూడు” ప్రీనిపాల్ అన్నాన్నే చేసింది.

“ఈ దేశానికి అన్నం పెట్టే రైతు గురించి ప్రత్యేక ఫోన్ గ్రాం పెడతామంటే మేమందరం సహకరిస్తాం మేడం” ఉపాధ్యాయులు అందరూ ముకుమ్మడిగా అన్నారు.

“సేవ్ అగ్రెగల్లర్ - సేవ్ ఫార్వర్డ్ నీ ఈ నిన్నాడం ఇక్కడే ఆగకూడదు మనందరం కలిసి ముందుకు తీసుకెళ్ళాం” అన్నాడు దీపర్.

న్యూల్ నుండి ఇంటికి వచ్చేసరికి నాయనమ్మ ఎదురచ్చి “పోస్ట్ మెన్ వెంటకే నీకేవే తలర్చి” వచ్చాయని ఇచ్చి వెళ్ళాడు రా” అంటూ తనబట్టి దాచినవి తీసి ఇచ్చింది.

మొదట నాయనమ్మ మోఖం చూశాను. తన మోఖం బాదగానే వుంది అంటే ఇంట్లో పక్కంటాయన రగిలిచిన కుంపటి ఇంకా మందుతూనే వుందన్న మాటా మనసులో అనుకుంటూ తన ఇచ్చిన కాన్ఫ్ తీసుకున్నాను.

నేను వాటిని ప్రేమగా పట్టుకుని చూశాను, ఊరిలో అందరికీ న్యూ ఇయర్ గ్రీటింగ్ కార్డు వచ్చేవి మా అంటికి ఎందుకరావు? ఆ ఆలోచన ఎప్పుడు నన్ను వెంటాడేది, పోస్ట్ మెన్ మా ఇల్లదాటి పక్కంటాయన వెళ్ళినప్పుడల్లా మనసు తల్లడిల్లేది. అందుకే ఈ సారి మా అడ్రస్ తో నేనే

కనకం “చేసే హస్తాల్” కవిత్వం రాసే చేతులు

“అయితే - ఆ కవిత్వం కమ్ముచ్చు తీరినట్లు మహా నాజుకుగా, జిగి బిగి కలిగి తలకులినుతూ, సుగంధం కూడా అట్టి పరిమళ భరితంగా శాశ్వత విలువలు కలిగి ఉంటుందని రుజువు చేశాడు శ్రీ చలపాక ప్రకాష్. ఏదేళ్ళ తర్వాత వెలువరించిన కవితా సంపుటిలో. ఈ కవితలన్నీ వివిధ ప్రతికలలో, వేదికల మీద పరిచయమైనవే. దాదాపు మనం చదివినవే. ఇప్పుడు 2026లో పుస్తక రూపం దాల్చాయి. కనకం నిగ్గు తేరిన, కాలపరీక్షలో నిలిచిన గెలిచిన “హాల్ మార్క్” కవితలు” అనవచ్చు.

కవిత్వం చలపాకకు అలవోక. ప్రవాహం. పదాలను వెతుక్కోసక్తులేదు. వచ్చి కూర్చుంటాయి. అందగిస్తాయి. మందగించవు. భావానికి మెరుగులు దిద్దుతాయి. తమ సత్య ఏమిటి చూపిస్తాయి. ఈ సంపుటిలో మెరిసిన కవితా రేఖలు అందచంచాలను మీకు పరిచయం చేస్తాను. జీవితంలో ఏకాంతి లేకపోవటం “రెస్ట్రె వర్సిటీ-ఆస్పత్రి బెడ్ మీద సరికొత్త రోగమై కూర్చుంది.” అందుకేకాం “కొత్తదనాల్లో వేగం తగ్గించి -దారికమ్మి అడుగు జాడల్ని సరిచూసుకొని సరి చేసుకోవాలి” అనే హితవు. కంప్యూటర్ ఫైన బుక్ అయి చాటింగ్ మోసం మొహాన్నే మాడ్చిన, రూపాన్ని మార్చేసింది “తనొక జాగ్రత్త.” అన్నీ ప్రేరే కనకం వాటర్ బాటిల్ స్టోర్లో ఇచ్చే సమాజం కోసం ఎదురు చూపు. దీనికి తోడు జి.సి.టి. రోకటిమీలు సలుపు. కనిపించే ప్రతి దాన్ని కనిపించే ప్రపంచీకరణ నూత్రం “వగలాడి తనం” అంటూక కవి. కవి “తల్లో” పేలు చంద్రుడిలో మప్పలా తలగోక్కే మెతుకొందని చమత్కారం. “నావ-కాలం, -సది-జీవితం, సమద్రం- మరణం” జీవితానికి మూడేముక్కల్లో గొప్ప నిర్వచనం. అపరాధాలు చేస్తూపోతే “నువ్వూ కావించి” లో గమ్ముతైన ఏదో ఒక “టి” పడివచ్చింది. పారాహుషారే. అపార్ట్ మెంట్ పై నుంచి లేపుతున్న ఆ వెయ్యి - ఆహారపోషానికి, టూటా చెప్పటానికే తెలుసుకోలేక పోతున్నాడు. ప్రతి అపార్ట్ మెంటు జీవనం-అందులో మనుషులు నీటిమక్కలు-తెలిసింది ఎంతైనా తెలియంది కొండైనా-కరిగి పోవాలిందే-నేలకల్లలో ‘కల’ గలిసి పోవాలిందే “చలపాక వేమన” నూకీ, గుండెకే కాదు ఒంటి నిండా పడ్డ బొక్కలను చూసి నిట్టూర్చు. “కాకి పదిలిన రాయికి కుండ గుండెలో తడి ఒబుక” వినూత్న పదబంధం. నిజమైన నేస్తం “వెలుగునిచ్చే స్నేహమనే ఒత్తికి - గుండెగా నిలుస్తాడు” హైలైట్ చేసేమేను కొచ్చి-రంగులు మార్చి ప్రేమపూలు “ఏమారు స్నాయి భద్రం బీ కేర్నల్ బ్రదరూ”. యువ

కవిత్వం చలపాకకు అలవోక. ప్రవాహం. పదాలను వెతుక్కోసక్తులేదు. వచ్చి కూర్చుంటాయి. అందగిస్తాయి.. మందగించవు.

కవుల గుండె చప్పుడు, ఆదర్శం మార్గదర్శి అద్భుత రుచులను రావు -పల్లె పల్లె మర్రి చెట్టు రూపంలో కలగలిసిన - సాహిత్య రూపం “ప్రకాశ”వంతమైన చలపాక నిర్వచనం. “అక్షర కంఠంకో” స్వేచ్ఛే పడితే కాని అక్షరం బతికి బట్టకట్ట లేదేమోనని నిర్దోషం. “కన్నీడు, ఉన్నవాడి దరి చేరదు -పేదడి కంటి రెప్పల్లో నేస్తంగా ఒదిగి ఉంటుందట” తన్ను ఏకాకి నీ చేసి తుర్రుమన్నది జోరీగ - “కవిత్వం కాకిగోల భరించలేక”-అలోచన తలకున్న మెరిసినప్పుడు, కాగితాన్నే మనసుగా చేసుకొని, ఆలోచన కలంగా భూమిని కవిత్వమై కలసిపోవాలని, “సూర్యోదయ” (యు మిన్ జపాన్) దేశంగా అవతరించాలని ఉంటుంది చలపాక చేతులకు. “ఫైన బుక్ ఫ్రెండ్స్ లుక్” అని తెలిసింది. మొదట బ్రేట్ తీసుకున్నా, ఆ తర్వాత “నా రూపం భావం నీలో పరకాయ ప్రవేశం” అని ఊహాత్మకంగా, హ్యూమోరస్ కంగా అంటాడు కవి. కులానికి రిజర్వేషన్ ఉన్నా సుఖ నిర్లక్ష జనరల్ “కూసే” లో రిజర్వేషన్ ఉండదట. ఇదే అనుభవం. రెండు నీలులున్నా, ప్రతివాడి సెల్ “అందించకాకాలా విముక్తి దొరకని ఖైదీయే” అని “సెల్ హాల్ చలో” గురించి నిజం చెప్పాడు. “మరక కూడా మందగించే” అన్నట్లు -మైమరఘా ఒక పరమే. ఎన్నో సంఘటనల్ని సమాధి చేసి గుండె గాయం కాకుండా మందుపూస్తుంది. ప్రాణం లేకుండా తానుండి ఆమె లేకపోవటమే విడిపోవటం. గతకాలంలో తచ్చాడిన పాదముద్రలన్నా జ్ఞాపకంగా బంధించి ఉంచాలని “చిన్నిచిన్ని ఆక” ఈ ఆవేశపరుడికి. ప్రేమమైన మనిషి హృదయం బతికి ఉన్నప్పుడు గాయాలమయం పోయక గోయల, మయం, ఫ్లెక్సిబిలిటీ కూడా బాబూ.” తోటి వారిని ప్రేమించే ముందు.. మన గుండెల్ని తడుముకొంటు. మనసారా ప్రేమగా హత్తుకో” అని ఈ హోర్స్ ఆర్ట్ “స్వప్నల్ని చిటాళ్ళ” కాలం తెలికుండా నిర్లక్ష కాస్తా - కళ్ళు మార్చు సెల్ బంధింపై జాలి ఎగతాళి.

- విజయం హద్దమై కురిసిన వేళ-వోటిమి తోకిస్తూ పోవటమే తన విజయానికి కూటమి “సభ్య సమాజంలో చొసం మరగరాదు, అక్షరాభిమానం కరగక పోవటమే సభ్యత్వం “కవిగారికో చిన్న దోమ..” అన్నట్టికి వచ్చే ముసలితనం -కాలానికి రాదెందు చేత”, తానుకన్న కల మన “పడి”లో ప్రత్యక్షమైందకు “ఈ ముసలికవికి దక్షిణ అద్భుతం”. ఊరగా అంటే “ఏదాది మొత్తం గుర్తు చేసే రోజు” అనే భావన రావాలని కవి ఆశ. అదే అందరి శ్వాస కావాలి కదా. “తాను ఎక్కడికి పోలేదని. తనను తనసుగా ప్రేమించే హృదయ జ్ఞాపకాలలో “శాశ్వతంగా ఉన్నానని చిరునామా చెప్పాడు కవి. “కవిత్వం” “కవి” తత్కన్నాలోధించే .. ఏకాంతభావజాల గాలం” ఇది మంచి కోటబుల్ కోట్.. మట్టిని ఘాటించటమేకాదు.. మట్టి పరిమళాన్ని అప్రూణించటమే ప్రకృతి వైద్యం. మన ఉనికిని గుర్తు పట్టే సమాధికి మూలం మట్టి మాత్రమే “అని” మిట్టి మె సోనా” ఉండవచ్చు. మట్టి మనిషిలాగా మానవతావాది అయిన ఈ కవికి -యద్ధం కోరక “దేశం, ప్రపంచ మానవ శ్రేయస్సే” మరీ మరీ ఇష్టం. కొత్త చిగుళ్ళ తొడుగుతున్నప్పుడు-భూమి పగలబడి సవ్యతూ, పగుళ్ళు బారుతుండటం “గొప్ప ఐమెబి. పెద్ద చిన్నా బుల్లి తెరలతో పోగి పడి చిట్టి తెర తెర” విజయం విజయదరహాసం ఒలకబోసింది. కడవంత గమ్ముడి కాదు కట్టి పీటకు లోకమ అన్నట్లు.. మిసాలు మెలేసే పెద్ద పెద్ద స్వప్నల్ని దాక్కర్లు అయినా-మృత్యువు అక్కున చేరి సేద తీర్చాలిందే అది జీవిత సగ్గు సత్యం. “మూడు తలల పాము లాటలు” అదే మూడుల విక్రమ వింత ఆటలలో ఎందరు బల్లెపోతున్నారోనని కవి హృదయం ప్రదింది -కాలమే తేలుస్తుందని “నిట్టూర్చాడు..” నిజం నిచ్చు -ఇజం పైకప్పు, మేకప్పు “స్వప్న బల్లెపోతుంటే-అంది కబంధ

కవిత్వం చలపాకకు అలవోక. ప్రవాహం. పదాలను వెతుక్కోసక్తులేదు. వచ్చి కూర్చుంటాయి. అందగిస్తాయి.. మందగించవు.

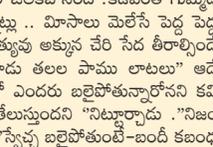
కవుల గుండె చప్పుడు, ఆదర్శం మార్గదర్శి అద్భుత రుచులను రావు -పల్లె పల్లె మర్రి చెట్టు రూపంలో కలగలిసిన - సాహిత్య రూపం “ప్రకాశ”వంతమైన చలపాక నిర్వచనం. “అక్షర కంఠంకో” స్వేచ్ఛే పడితే కాని అక్షరం బతికి బట్టకట్ట లేదేమోనని నిర్దోషం. “కన్నీడు, ఉన్నవాడి దరి చేరదు -పేదడి కంటి రెప్పల్లో నేస్తంగా ఒదిగి ఉంటుందట” తన్ను ఏకాకి నీ చేసి తుర్రుమన్నది జోరీగ - “కవిత్వం కాకిగోల భరించలేక”-అలోచన తలకున్న మెరిసినప్పుడు, కాగితాన్నే మనసుగా చేసుకొని, ఆలోచన కలంగా భూమిని కవిత్వమై కలసిపోవాలని, “సూర్యోదయ” (యు మిన్ జపాన్) దేశంగా అవతరించాలని ఉంటుంది చలపాక చేతులకు. “ఫైన బుక్ ఫ్రెండ్స్ లుక్” అని తెలిసింది. మొదట బ్రేట్ తీసుకున్నా, ఆ తర్వాత “నా రూపం భావం నీలో పరకాయ ప్రవేశం” అని ఊహాత్మకంగా, హ్యూమోరస్ కంగా అంటాడు కవి. కులానికి రిజర్వేషన్ ఉన్నా సుఖ నిర్లక్ష జనరల్ “కూసే” లో రిజర్వేషన్ ఉండదట. ఇదే అనుభవం. రెండు నీలులున్నా, ప్రతివాడి సెల్ “అందించకాకాలా విముక్తి దొరకని ఖైదీయే” అని “సెల్ హాల్ చలో” గురించి నిజం చెప్పాడు. “మరక కూడా మందగించే” అన్నట్లు -మైమరఘా ఒక పరమే. ఎన్నో సంఘటనల్ని సమాధి చేసి గుండె గాయం కాకుండా మందుపూస్తుంది. ప్రాణం లేకుండా తానుండి ఆమె లేకపోవటమే విడిపోవటం. గతకాలంలో తచ్చాడిన పాదముద్రలన్నా జ్ఞాపకంగా బంధించి ఉంచాలని “చిన్నిచిన్ని ఆక” ఈ ఆవేశపరుడికి. ప్రేమమైన మనిషి హృదయం బతికి ఉన్నప్పుడు గాయాలమయం పోయక గోయల, మయం, ఫ్లెక్సిబిలిటీ కూడా బాబూ.” తోటి వారిని ప్రేమించే ముందు.. మన గుండెల్ని తడుముకొంటు. మనసారా ప్రేమగా హత్తుకో” అని ఈ హోర్స్ ఆర్ట్ “స్వప్నల్ని చిటాళ్ళ” కాలం తెలికుండా నిర్లక్ష కాస్తా - కళ్ళు మార్చు సెల్ బంధింపై జాలి ఎగతాళి.

- విజయం హద్దమై కురిసిన వేళ-వోటిమి తోకిస్తూ పోవటమే తన విజయానికి కూటమి “సభ్య సమాజంలో చొసం మరగరాదు, అక్షరాభిమానం కరగక పోవటమే సభ్యత్వం “కవిగారికో చిన్న దోమ..” అన్నట్టికి వచ్చే ముసలితనం -కాలానికి రాదెందు చేత”, తానుకన్న కల మన “పడి”లో ప్రత్యక్షమైందకు “ఈ ముసలికవికి దక్షిణ అద్భుతం”. ఊరగా అంటే “ఏదాది మొత్తం గుర్తు చేసే రోజు” అనే భావన రావాలని కవి ఆశ. అదే అందరి శ్వాస కావాలి కదా. “తాను ఎక్కడికి పోలేదని. తనను తనసుగా ప్రేమించే హృదయ జ్ఞాపకాలలో “శాశ్వతంగా ఉన్నానని చిరునామా చెప్పాడు కవి. “కవిత్వం” “కవి” తత్కన్నాలోధించే .. ఏకాంతభావజాల గాలం” ఇది మంచి కోటబుల్ కోట్.. మట్టిని ఘాటించటమేకాదు.. మట్టి పరిమళాన్ని అప్రూణించటమే ప్రకృతి వైద్యం. మన ఉనికిని గుర్తు పట్టే సమాధికి మూలం మట్టి మాత్రమే “అని” మిట్టి మె సోనా” ఉండవచ్చు. మట్టి మనిషిలాగా మానవతావాది అయిన ఈ కవికి -యద్ధం కోరక “దేశం, ప్రపంచ మానవ శ్రేయస్సే” మరీ మరీ ఇష్టం. కొత్త చిగుళ్ళ తొడుగుతున్నప్పుడు-భూమి పగలబడి సవ్యతూ, పగుళ్ళు బారుతుండటం “గొప్ప ఐమెబి. పెద్ద చిన్నా బుల్లి తెరలతో పోగి పడి చిట్టి తెర తెర” విజయం విజయదరహాసం ఒలకబోసింది. కడవంత గమ్ముడి కాదు కట్టి పీటకు లోకమ అన్నట్లు.. మిసాలు మెలేసే పెద్ద పెద్ద స్వప్నల్ని దాక్కర్లు అయినా-మృత్యువు అక్కున చేరి సేద తీర్చాలిందే అది జీవిత సగ్గు సత్యం. “మూడు తలల పాము లాటలు” అదే మూడుల విక్రమ వింత ఆటలలో ఎందరు బల్లెపోతున్నారోనని కవి హృదయం ప్రదింది -కాలమే తేలుస్తుందని “నిట్టూర్చాడు..” నిజం నిచ్చు -ఇజం పైకప్పు, మేకప్పు “స్వప్న బల్లెపోతుంటే-అంది కబంధ

కవిత్వం చలపాకకు అలవోక. ప్రవాహం. పదాలను వెతుక్కోసక్తులేదు. వచ్చి కూర్చుంటాయి. అందగిస్తాయి.. మందగించవు.

కవుల గుండె చప్పుడు, ఆదర్శం మార్గదర్శి అద్భుత రుచులను రావు -పల్లె పల్లె మర్రి చెట్టు రూపంలో కలగలిసిన - సాహిత్య రూపం “ప్రకాశ”వంతమైన చలపాక నిర్వచనం. “అక్షర కంఠంకో” స్వేచ్ఛే పడితే కాని అక్షరం బతికి బట్టకట్ట లేదేమోనని నిర్దోషం. “కన్నీడు, ఉన్నవాడి దరి చేరదు -పేదడి కంటి రెప్పల్లో నేస్తంగా ఒదిగి ఉంటుందట” తన్ను ఏకాకి నీ చేసి తుర్రుమన్నది జోరీగ - “కవిత్వం కాకిగోల భరించలేక”-అలోచన తలకున్న మెరిసినప్పుడు, కాగితాన్నే మనసుగా చేసుకొని, ఆలోచన కలంగా భూమిని కవిత్వమై కలసిపోవాలని, “సూర్యోదయ” (యు మిన్ జపాన్) దేశంగా అవతరించాలని ఉంటుంది చలపాక చేతులకు. “ఫైన బుక్ ఫ్రెండ్స్ లుక్” అని తెలిసింది. మొదట బ్రేట్ తీసుకున్నా, ఆ తర్వాత “నా రూపం భావం నీలో పరకాయ ప్రవేశం” అని ఊహాత్మకంగా, హ్యూమోరస్ కంగా అంటాడు కవి. కులానికి రిజర్వేషన్ ఉన్నా సుఖ నిర్లక్ష జనరల్ “కూసే” లో రిజర్వేషన్ ఉండదట. ఇదే అనుభవం. రెండు నీలులున్నా, ప్రతివాడి సెల్ “అందించకాకాలా విముక్తి దొరకని ఖైదీయే” అని “సెల్ హాల్ చలో” గురించి నిజం చెప్పాడు. “మరక కూడా మందగించే” అన్నట్లు -మైమరఘా ఒక పరమే. ఎన్నో సంఘటనల్ని సమాధి చేసి గుండె గాయం కాకుండా మందుపూస్తుంది. ప్రాణం లేకుండా తానుండి ఆమె లేకపోవటమే విడిపోవటం. గతకాలంలో తచ్చాడిన పాదముద్రలన్నా జ్ఞాపకంగా బంధించి ఉంచాలని “చిన్నిచిన్ని ఆక” ఈ ఆవేశపరుడికి. ప్రేమమైన మనిషి హృదయం బతికి ఉన్నప్పుడు గాయాలమయం పోయక గోయల, మయం, ఫ్లెక్సిబిలిటీ కూడా బాబూ.” తోటి వారిని ప్రేమించే ముందు.. మన గుండెల్ని తడుముకొంటు. మనసారా ప్రేమగా హత్తుకో” అని ఈ హోర్స్ ఆర్ట్ “స్వప్నల్ని చిటాళ్ళ” కాలం తెలికుండా నిర్లక్ష కాస్తా - కళ్ళు మార్చు సెల్ బంధింపై జాలి ఎగతాళి.

కవిత్వం చలపాకకు అలవోక. ప్రవాహం. పదాలను వెతుక్కోసక్తులేదు. వచ్చి కూర్చుంటాయి. అందగిస్తాయి.. మందగించవు.

డా|| కె. జి. వేణు 9848070084

గవీశులు దుర్గాప్రసాద్ నెం:99890 66375

మేధుల్-మల్యాళిగిరి జిల్లా సాహిత్య వేదిక, దర్బణం సాహిత్య వేదిక సంయుక్తంగా ప్రతిరోజూ ఒక అంశం ఇచ్చి కవిత్వ రచన చేయిస్తున్నాయి. కవిత్వాన్ని నిరంతరం సాధన చేయిస్తున్నాయి. కవులు రాసిన పద్యాలు, పద్య కవితలు, గేయాలను విశ్లేషించి, మెరుగ్గా పద్యరచనానికే ప్రతిరోజూ సూచనలు, సూచనలు ఇవ్వడం జరుగుతోంది. ఈ ద్వంద్వ కవిత్వం కోసం 1720వ రోజు ప్రకృతి అంశం అనే అంశంపై పలువురు కవులు తమ కవితలను పంపకున్నారు. కవితల సాధన చేస్తున్న కవులందరికీ ఆభినందనలు. ప్రకృతి అంశంపై వచ్చిన కొన్ని కవితలను నేటి నిజం పాఠకుల కోసం ప్రత్యేకంగా అందిస్తున్నాం.

-సంపాదకులు

మేధుల్-మల్యాళిగిరి జిల్లా సాహిత్య వేదిక & దర్బణం సాహిత్య వేదిక వాట్సాప్ సమాహారం
అప్డేట్ & వికాశ కమిటీ ద్వారా:
-చాందూరు: హైదరాబాద్, 9441046839

స్వచ్ఛిత్ కమ్యూనిటీ
సజీవ చిత్రమేదో ఆకాశ కానానాపై అలవోకగా రూపుదిద్దుకుని అందాలను ఒకటిబోస్తోంది. నీటిది సంద్య వేళ నిశ్శబ్ద నింగి వేదికపై నిర్వలమైన రాతిరి పాడుతున్న జీవపాట మనోలాసమై గుండెకు హత్తుకున్నది. స్వచ్ఛిత్ కమ్యూనిటీ మన అవసరాలన్నీ తీర్చుతూ జీవరాశుల మునగడకు ముందడుగులు నేర్చి అనుక్షణం ఆరాటపడే ప్రకృతిని మనం కాపాడుకుందాం.

- నగనూరి రాజన్న

అమృతనపు ప్రతిబింబం
యజ్ఞుల దుప్పటిని తొలగించి తొంగిచూసే ఇనబింబం నిద్రనుంది అప్పుడే మేల్కొన్నట్లుగా అరవిచిసిన సుమాలి. కళకళలాడే నిందుముత్తెడు పదనాల్లా పచ్చని తరువులు శుకవీణముల కలరపములతో కనవిందగు అరుణోదయ శోభి. జలజల జాలువారే జలపాతాల పురుగుద్రవలు గలగల నాదాలు నదులు, సెలయేళ్ళు తరంగ ఝరులు పరలోక తడిసిన గిరులు, లోయల మనోహర సోయగం అరబెట్టుకుంటున్న కురులపై నిలిచినట్లు ఆకులపై నిలిచిన నీటిబిందువులు. నిత్యము కాంచినా నిత్యనూతనమే ప్రకృతి దర్శనం దెహానికీ మనసుకు హాయిని

ప్రకృతి అందాలే మన జీవనం
ప్రకృతి ప్రేమరసం ఆమె అందాలే పట్టువీణాంబులు రాయినా రమ్యనా కొండైనా లోయనా సందేనా సంప్రదేనా జిల్లినా మొత్తినా గాలినా, వానైనా పుట్టినా, గుట్టినా వెలుతురైనా చీకట్లైనా ధ్వజనా మోసమైనా ప్రకృతి ప్రకృతి మనందరం ఆమె సంతకం ఆనందాలచాలే కాని ఆనందాలు చిందిస్తూనే ఉంటుంది, ప్రకృతికి పయస్సు రాదు సదా యవ్యస శోభల విరాజిల్లు.

నేత్రోత్సవం
ప్రకృతి మన సుకృతి పండి నిండినది జగమెల్ల అణుపణువున చూడు ద్రియతహా! చెట్లు చిగురులో చిగురులోని పిందెలో పండులో నిందుగా ఉండేడు సహజ సౌందర్య శోభ ప్రకృతి ఒలికించే అందాల బిందులే కదా. సీతాకోకచిలుక చిందించే చిక్కిన రంగుల సౌందర్యపు జల్లు పచ్చని చిలుకకు

పచ్చని పరువళ్ళు తెలంగాణ
ఓ తెలంగాణా తల్లీ! నీ ప్రకృతి కిరీ చిరస్థాయి నీ ఒడిలో పచ్చని పరువళ్ళు పొంగే పరిమళంలో గల గల గోదారి పరుగులతో కళ్ళమ్మ తరంగాల అలలతో దక్షిణ దిక్కున తిరిగా విరాజిల్లే తెలంగాణ. పల్లెల పలుకుల్లో పరిమళించే పసిడి నేల పరుక శిఖరాలపై పచ్చని పట్టణ వీర కప్పుకున్న ప్రకృతి తల్లి కవితలం జాలువారుతుంది గాలిలో గుసగుసలాడుతుంది. గోదావరి గలగలలలో భాగ్యలు జాలువారుతాయి. ఆదిలాబాద్ అడవులు అత్యున్నతాలు విసిపిస్తే, పక్షుల పలుకుల్లో పల్లవి పుడుతుంది కొయిలల కూయిలిలో పచ్చని పట్టణ వీర కప్పుకున్న ప్రకృతి తల్లి కవితలం జాలువారుతుంది వారంగల్ కోట గోడలు గాలిలో గుసగుసలాడుతుంది. వీరగార్ధలు విరబాసాయి. అతుకలలో పండుగలో పూల పరిమళం పల్లెల పొలిమెరల్లో పరపశిస్తుంది భోనాల జాతరల్లో ఊరంతా ఉత్సాహం ఉప్పొంగుతుంది. సంక్రాంతి సూర్యోదయంలో గంగిరెద్దుల గంటలు నంతోడే సూర్యై హార్యోగతాయి. నానాకాల మేఘాల ముద్దుల మొక్కలు మొలకెత్తే ప్రతి క్షణం ఇక్కడ జీవన గీతమే. పొలాలపై పచ్చని పట్టణ పరుచుకున్నప్పుడు రైతు చెమట చుక్కలు ముత్యాలై మెరుస్తాయి

భగవంతుడిచ్చిన పదాలు

అలా అలా అలవోకగా చూస్తూ చూస్తూ ఉండగానే అంబరమంతటా పరచుకుని హృదయాకాశాన్ని సింగిడి రంగులతో రాగరంజితం చేసే ఉషధయనంద్యల సౌందర్య లహారులు. కొండకోసల్లో పుట్టి జలజలమంటూ గిలగల ప్రవహిస్తూ హృదయనాదంతో ప్రతికలిపే జతకలిసే గంగాతరంగ స్వర ఝరులు. నిరంతరం ఉన్నత స్థాయికి చేరదానికీ యెక్కువైన మన జీవితాలకు నిత్యనూతన భాష్యాలు చెప్పే సాగర తరంగాలు. పుడమి నాలుగు చెరగులా మన మనో మందిరాలలో సంతన పరిమళాలు వెదజల్లే అగణిత వర్షాల కుసుమాలు. అనవరతం మన మిత్రులై కాపాడే గిరులు, వనాలు ఋతువుల నిలుపుటద్దాలై పలకరించే తరువులు. నిజంగా ప్రజలకు మంచి పనులు చేసే అవ కాశం తనకు కలిగిందని సంబరపడిపోయాడు బోసు. సాగు నీటి ప్రాజెక్టు కాంట్రాక్టర్ తో మాట్లాడి యాక్షన్ ప్లాన్ తయారు చేయించి మంత్రిగారి టేబుల్ మీద ఉంచాడు. మంత్రిగారు అది చూడగానే కాంట్రాక్టర్ కి ఫోన్ చేసి "ఎవరయ్యా మీకు చెప్పింది? ఇప్పటికే ఇలా పెద్ద ప్రాజెక్ట్ ఒకటి కట్టించి కొన్ని రోజులు నీళ్ళు ఇచ్చిన పిదప కుంగిపోయిన పిల్లడ్ర ను చూపి మన పక్క స్టేట్లో ఎక్కో-సీఎం, మీద క్రిమినల్ కేస్ లెట్టారు. అందుకని మీరు జాగ్ర త్రగా, క్యాబిలీ చూసుకుంటూ ప్రాజెక్ట్ కట్టండి" అని చెప్పాడు. "అదిగో బోసు... ఇప్పుడే ప్రాజెక్ట్ కంప్లీట్ చేస్తే జనాలకు నీళ్లొస్తాయి సరే , మనకు వచ్చే ఉపయోగం ఏంటి? రెండు మూడు సంవత్సరాల సాగిందేస్తే, పెరిగిన కాళ్ళలో మన పర్సంటేజీ ల కలిపి ఫైల్ ను పైకి పంపొచ్చు" అన్నాడు. ఇది విని బోసు సైలెంట్ అయిపోయాడు. " రోడ్డుకు చూడ ఫండ్ ఎంత కావాలి ఎస్టిమేట్ పంపమని చెప్పానండి" అని ఫైలు అందించాడు, "నువ్వు నాకు చెప్పకుండా ఇలాంటి పనులు చేయబోకు. జనాలు కొన్ని నెలలన్నా గుంటల్లో ప్రయాణించి ఇబ్బందులు పడి ఒకటి రెండు యాక్సిడెంట్లు అవీ జరిగి, మన దగ్గరకు ఒక రిప్రజెంటేషన్ తెస్తారు. అప్పుడు చూద్దాం..." క్లాస్ మీకాడు చతుర్ముఖం. "మరి డిగ్రీ చదివిన వారి విద్యార్థుల లిస్ట్ తెప్పించ మంటారా, నిరుద్యోగ భృతి అన్నార కదా" అన్నాడు పి. ఏ. "అవునయ్యా , బాగా గుర్తు చేశావు, అది చేస్తే...పీజీ చేసినవారి లిస్ట్ తెప్పించు, అన్నాడు చతుర్ముఖం. "అదేంటి సార్... పీజీలు చేసిన వాళ్ళు ఎంతోమంది ఉండటం గదా" అన్నాడు బోసు.

అంతంకాదు

ప్రకృతి అంతంకాదని - అనంతం మంటలకందని అందరం వినించని రాగాలు ప్రకృతి అందాలు దైవం ఆకృతి కన్పించు వికృతి కానీ సహకరించు మనీ! క్షణక్షణం అనుక్షణం మారుతూ జీవితం జీవోపాడుతూ రాత్రి అందాలు మేలుకొలుపు కువకువలతో కొత్త సోయాగాలు. వేదకాలం మొదలు ఆదికాలంవరకూ పరమ ముఖలకు తాపనులకు కాళీదాసాది మహాకవులకు స్ఫూర్తిదాత అంతర్ముఖి మాసే అద్భుతం కొందరికే బాహ్య లౌకిక దృష్టికి కొండలు కోసలు బండలు చెట్లు పుట్టు. సకల చరాచరాన్ని సమర్థవంతో వీక్షించు దైవం చేతిలోని కుంచె క్షణ క్షణం మారుస్తుంది ప్రకృతి అందాల్ని పంపతుంది సుగంధాల్ని ఓమనీ! నీవు అశాశ్వతం! నాఅందాల్ని చిదమకు నాశరీరాల్ని ముక్కలు ముక్కలు చేసి క్రూరంగా నవ్వుకు జలప్రళయాల, తుఫాన్లు, భూకంపాలతో కారణం నీవే! నరకాసురుడివై భూమాతను హింసేస్తే నేను కాళీమాతవై తుదముట్టినా అందాన్ని అనాదించు తేనెదీగ, తూనీగ లాగా ప్రకృతి అందాలు చూస్తూ నేత్రాల్లో గ్రోలుతూ వర్షించు కమ్యూని గాత్రాలతో!

రక్షిద్దాం

పచ్చని పర్వతాల కనువిందులు పరవశపు పక్షుల పాటలు పూల పరిమళపు ప్రవాహాలు ఉషధీదయ ఉదయ కిరణాల స్వర్ణలు. మంచు ముత్యాల ధగధగలు పచ్చని పంజాబీల అందాలు పల్లెప్రజల జానపద గీతాల నదుల జల ప్రవాహ సీదాలలు. మేఘాల మెరుపుల విరుపులు వాన చినుకుల చైతన్య రాగాలు ఇంద్రధనుస్సులు రంగుల మనోహరాలు అడవుల ఆమోకతో ఆహ్లాదాలు. చెట్ల చల్లని ఛాయల సుఖాలు కొయిలల కుహూకుహూ రాగాలు ఆహా! ఇవన్నీ మనసును మురిపించే మధురమైన సౌఖ్యానుభూతులు. అందుకే - ప్రకృతిని ప్రేమిద్దాం. ప్రకృతిని రక్షిద్దాం. -నాగరాజు చందూరి

సిరిసిల్ల నాలు నేనీ తంతువుల్లో సంప్రదాయాలు సాగుతుంటే, నిజామాబాద్ గాలుల్లో జాతి వాసనలు జారుతాయి. ఈ నేలని కేవలం నేలగా చూడకండి ఇది మన ఊపిరి మన ఊసు, మన ఊయల చెట్లను కాపాడండి చెరువులను నిలుపండి నదులను నమ్ముకంగా నడిపించండి. ప్రకృతిని ప్రేమిస్తే ప్రకాశించే ప్రగతి మన పాదాల వెంట నడుస్తుంది. తెలంగాణ ప్రకృతి అందాలు కేవలం కంటికి కనవింద కాదు మనసుకు మధురానుభూతి జాతికి జీవనాధారం భవిష్యత్తుకి భద్రమైన బాట. -గుండవరం కొండలే రావు

డా. రావి రంగారావు
9247581825

చతుర్ముఖం

"ఇదిగో బోసు, రేపు స్వాంత్ర్య దినోత్సవం, పొద్దున్నే పోలీస్ గ్రౌండ్స్ లో జండా వందనం" అని చెప్పిన మంత్రి గారి మాటలు గుర్తుకొచ్చి ఆగస్టు 15 న పొద్దున్నే ద్యూటీలోకి వెళ్ళి పోయాడు బోసు. మంత్రిగారితో కూడా పి. ఏ. హోదాలో ఆయన కారులో వెళ్తుంటే, ఆ ప్రోటోకాల్ మూర్ఖులు చాలా బాగా అని పించాయి బోస్ కి.. జండా వందనం తరువాత మంత్రి గారి స్పీచ్ మొదలైంది. ఆగస్టు 15 అనేది ఒక పవిత్ర మైన పండుగ రోజు అని, ఈ సందర్భం గా ప్రజా సేవకు పునరంకితం అవుతున్నానని సాగు నీటి ప్రాజెక్టులు అన్నీ అరు నెలల్లో పూర్తి చేస్తానని, గుంతలు పడి ప్రమాదంగా మారిన రోడ్లన్నీ రెండు నెలలలో కొత్తగా వేయిస్తానని, డిగ్రీ చదివిన వారికి నిరుద్యోగ భృతి అందిస్తానని... ఇలా అన్నీ వాగానాలు చేసి ఇదిగో ఇప్పుడే మీ అందరం ముందు నా సెక్రటరీకి ఆర్డర్ వేస్తున్నాను" అంటూ ఆవేశంగా అనేకాదు చతుర్ముఖం.. నిజంగా ప్రజలకు మంచి పనులు చేసే అవ కాశం తనకు కలిగిందని సంబరపడిపోయాడు బోసు. సాగు నీటి ప్రాజెక్టు కాంట్రాక్టర్ తో మాట్లాడి యాక్షన్ ప్లాన్ తయారు చేయించి మంత్రిగారి టేబుల్ మీద ఉంచాడు. మంత్రిగారు అది చూడగానే కాంట్రాక్టర్ కి ఫోన్ చేసి "ఎవరయ్యా మీకు చెప్పింది? ఇప్పటికే ఇలా పెద్ద ప్రాజెక్ట్ ఒకటి కట్టించి కొన్ని రోజులు నీళ్ళు ఇచ్చిన పిదప కుంగిపోయిన పిల్లడ్ర ను చూపి మన పక్క స్టేట్లో ఎక్కో-సీఎం, మీద క్రిమినల్ కేస్ లెట్టారు. అందుకని మీరు జాగ్ర త్రగా, క్యాబిలీ చూసుకుంటూ ప్రాజెక్ట్ కట్టండి" అని చెప్పాడు. "అదిగో బోసు... ఇప్పుడే ప్రాజెక్ట్ కంప్లీట్ చేస్తే జనాలకు నీళ్లొస్తాయి సరే , మనకు వచ్చే ఉపయోగం ఏంటి? రెండు మూడు సంవత్సరాల సాగిందేస్తే, పెరిగిన కాళ్ళలో మన పర్సంటేజీ ల కలిపి ఫైల్ ను పైకి పంపొచ్చు" అన్నాడు. ఇది విని బోసు సైలెంట్ అయిపోయాడు. " రోడ్డుకు చూడ ఫండ్ ఎంత కావాలి ఎస్టిమేట్ పంపమని చెప్పానండి" అని ఫైలు అందించాడు, "నువ్వు నాకు చెప్పకుండా ఇలాంటి పనులు చేయబోకు. జనాలు కొన్ని నెలలన్నా గుంటల్లో ప్రయాణించి ఇబ్బందులు పడి ఒకటి రెండు యాక్సిడెంట్లు అవీ జరిగి, మన దగ్గరకు ఒక రిప్రజెంటేషన్ తెస్తారు. అప్పుడు చూద్దాం..." క్లాస్ మీకాడు చతుర్ముఖం. "మరి డిగ్రీ చదివిన వారి విద్యార్థుల లిస్ట్ తెప్పించ మంటారా, నిరుద్యోగ భృతి అన్నార కదా" అన్నాడు పి. ఏ. "అవునయ్యా , బాగా గుర్తు చేశావు, అది చేస్తే...పీజీ చేసినవారి లిస్ట్ తెప్పించు, అన్నాడు చతుర్ముఖం. "అదేంటి సార్... పీజీలు చేసిన వాళ్ళు ఎంతోమంది ఉండటం గదా" అన్నాడు బోసు.

జీవితానుభవాలను తెలియజేసే భావచిత్రాలు 'నానీ కపోతాలు'

చింతా రాంబాబు గారి "నానీ కపోతాలు" లేదా ఆయన రాసిన నానీలు మానవ జీవనంలోని వివిధ పార్శ్వాలను ప్రేమ, తల్లి, యువత, అంతర్గత పోరాటం, సామాజిక విలువలు, రైతు జీవితం మిత్రమైన పదాలతో, ఘనమైన భావంతో ప్రతిబింబిస్తాయి. ముందుగా "నానీ" అంటే ఏమిటో చూద్దాం.. నానీల గురించి.. సుప్రసిద్ధ కవి డాక్టర్ ఎన్ గోపి గారి సృష్టి నానీలు ఇప్పటివరకు దాదాపుగా వేలమంది కవులు స్పందించి రచించారు. తక్కువ పదాలతో ఎక్కువ అర్థాన్ని అందించాలనేదే వీరి ఆశయం. ఈ నానీలు ఇప్పటికే దేశవ్యాప్తంగా విస్తరించబడ్డాయి. తెలుగు సాహిత్యంలో హైకూల తర్వాత స్థానాన్ని ఆక్రమించి అందరి దృష్టిని ఆకర్షించిన ఈ నానీలు ఈ రోజు మరో కవి "చింతా రాంబాబు" తమ నానీ కపోతాలు అనే శీర్షికతో రచించారు. ఇక వీరి వివరణలోకి వెళితే .. "నానీ" అనేది తెలుగు చిన్న కవితా రూపం. ఇది హైకూ జపానీ కవితా రూపం ప్రభావంతో పుట్టినా, తనదైన తెలుగు వాసన కలిగి ఉంటుంది. సాధారణంగా 4 పాదాలు (రైపు), 20 సంధి 25 అక్షరాల మధ్య, క్షుణ్ణమైన భావతో ఒక అలోచన లేదా భావాన్ని మలచే కవిత. నానీ అంటే చిన్నది కానీ నాణ్యమైనది" అన్న భావం. చింతా రాంబాబు గారి "నానీ కపోతాలు" ఈ రూపానికే చక్కని ఉదాహరణలు. అవి మానవత, ఆత్మపరీక్షన, ప్రేమ, ప్రకృతి వంటి అంశాలను మృదువైన కవితా భావంతో చెబుతాయి. "అమెకు/ఎదుటివారి ఆకలి తెలుసు/ఎంతైనా/అమ్మ కదా" ఈ నానీలో తల్లితనంలోని అమావృత్త సానుభూతి ప్రతిబింబిస్తుంది. తల్లి తన ఆకలిని మర్చిపోయి ముందుగా పిల్లల ఆకలిని గుర్తిస్తుంది. "ఎంతైనా అమ్మ కదా" అనే చివరి పాదం నర్తనాధారమైన వాక్యం అయినా దానిలో ఉన్న ప్రేమ, త్యాగం, మమకారం అపారమైనవి. ఒక వాక్యంలోనే తల్లితనం అంతా ఇమిడిపోయింది. "యువత/స్వస్వనాల వేటలో/కన్నవారు/దుఃఖాల ఊటలో" ఇక్కడ రచయిత సమాజంలోని యువత ప్రవర్తనను చూరకుండా చూపించారు. ఆధునిక వ్యవసాయ మత్తు పద్ధతాల్లో, ధోస్తూ, ఫ్యాషన్, ఫ్యాజీ అనందాల వేట వీటి వేసక పరిగెత్తే యువతను చూస్తూ తల్లి, దం (డ్రంలు

నీ స్వేహ సంతకం

సరళ రేఖ లా - సానుకూలతను చేకూర్చే - కలపక్షం - నీ స్వేహ సంతకం సమభావంతో - సంచరించేలా చేసే - కర్షకం - నీ స్వేహ సంతకం సరదాగానే పుంటూ - దగా చేయ నివ్వని - అవరోధకం - నీ స్వేహ సంతకం నడి వినగానే - చిరునవ్వుతో స్వాగతించే - ప్రముఖం - నీ స్వేహ సంతకం సహకారానికి - సన్నతంతో మెలిగే - మౌక్తికం - నీ స్వేహ సంతకం సముజనమైన - పన్ననే చేయించే - పూసకం - నీ స్వేహ సంతకం సరే సరే నంటూనే - సాగతీత పన్ను చేయనివ్వని - నాగరికం - నీ స్వేహ సంతకం సంస్కృతిని - జ్యోతిలా - అలరించేలా చేసే - గమకం - నీ స్వేహ సంతకం సమయ సౌలభ్యం పొందించేలా చేసే - గంధకం నీ స్వేహ సంతకం సమాజం మెచ్చుకునేలా చేసే - కారకం - నీ స్వేహ సంతకం సభ్యతగానే పుంటూ - మధ్యపెట్టే పన్ను చేయ నివ్వని - కీలకం - నీ స్వేహ సంతకం సగటు జీవని కూడా - ఇష్టంతో లాలించే - లోలకం నీ స్వేహ సంతకం సమాచారం-ఎటిగి-ఎటిగిలా చేసే-ఏరువాకం-నీ స్వేహ సంతకం సఖ్యతతో-సమష్టిగా అడుగిడేలా చేసే-ప్రయుక్తం-నీ స్వేహ సంతకం సముఖమున-సముఖంగానే పుంటూ-సప్తం చేకూర్చ నివ్వని-ప్రత్యేకం-నీ స్వేహ సంతకం సమస్యలను-స్పష్టతతో-అనుకూల పరచేలా చేలా-త్రధ-ధ్యాస-శ్యాసలను-నిలిపి - ప్రతి కదలికలోనూ ప్రశ్నలను-నిలిపే అందాన్ని అందుకునేలా-నారాయణీయ గంగా ప్రవాహ-పారవశ్య-స్వేహ రేఖలను అందించే ప్రమాద రూపకం-నీ స్వేహ సంతకం. -లంకా వెంకట సుబ్రహ్మణ్యం 9440448650.

నీ స్వేహ సంతకం

సరళ రేఖ లా - సానుకూలతను చేకూర్చే - కలపక్షం - నీ స్వేహ సంతకం సమభావంతో - సంచరించేలా చేసే - కర్షకం - నీ స్వేహ సంతకం సరదాగానే పుంటూ - దగా చేయ నివ్వని - అవరోధకం - నీ స్వేహ సంతకం నడి వినగానే - చిరునవ్వుతో స్వాగతించే - ప్రముఖం - నీ స్వేహ సంతకం సహకారానికి - సన్నతంతో మెలిగే - మౌక్తికం - నీ స్వేహ సంతకం సముజనమైన - పన్ననే చేయించే - పూసకం - నీ స్వేహ సంతకం సరే సరే నంటూనే - సాగతీత పన్ను చేయనివ్వని - నాగరికం - నీ స్వేహ సంతకం సంస్కృతిని - జ్యోతిలా - అలరించేలా చేసే - గమకం - నీ స్వేహ సంతకం సమయ సౌలభ్యం పొందించేలా చేసే - గంధకం నీ స్వేహ సంతకం సమాజం మెచ్చుకునేలా చేసే - కారకం - నీ స్వేహ సంతకం సభ్యతగానే పుంటూ - మధ్యపెట్టే పన్ను చేయ నివ్వని - కీలకం - నీ స్వేహ సంతకం సగటు జీవని కూడా - ఇష్టంతో లాలించే - లోలకం నీ స్వేహ సంతకం సమాచారం-ఎటిగి-ఎటిగిలా చేసే-ఏరువాకం-నీ స్వేహ సంతకం సఖ్యతతో-సమష్టిగా అడుగిడేలా చేసే-ప్రయుక్తం-నీ స్వేహ సంతకం సముఖమున-సముఖంగానే పుంటూ-సప్తం చేకూర్చ నివ్వని-ప్రత్యేకం-నీ స్వేహ సంతకం సమస్యలను-స్పష్టతతో-అనుకూల పరచేలా చేలా-త్రధ-ధ్యాస-శ్యాసలను-నిలిపి - ప్రతి కదలికలోనూ ప్రశ్నలను-నిలిపే అందాన్ని అందుకునేలా-నారాయణీయ గంగా ప్రవాహ-పారవశ్య-స్వేహ రేఖలను అందించే ప్రమాద రూపకం-నీ స్వేహ సంతకం. -లంకా వెంకట సుబ్రహ్మణ్యం 9440448650.

ఉగాది శోభ
ప్రకృతి సర్పింటి విరిసిన పువ్వులు నవ్వులు చిందిస్తున్నాయి రంగు రంగుల ముగ్గులు మామిడి తోరణాల అలంకారాలు కోయిలల కూనిరాగాలు ఈ ఉదయం కొత్త ఆశలతో వెలుగులు నింపుతూ ఉగాదికి ఆనంద సాగతం పలుకుతోంది. గతాన్ని గుర్తుచేసే పాత పంచాంగం తొంగి తొంగి చూస్తుంటే

భవిష్యత్తు మార్గం చూపే కొత్త కాంతి గడియారం లాభనష్టాలను జేరేజా వేస్తోంది. హృదయాలకు ఆశీర్వాదాలు స్వేచ్ఛా, ప్రేమ పరిమళాలు పంచుకుంటూ శోభను పెంచుకుంటూ కొత్త సంకల్పాలకు నాంది పలుకుతూ, శ్రీ పరాభవ నామ సంవత్సరాన్ని స్వాగతిద్దాం!

"జనాలు ఇన్ని పట్టించుకోరయ్యా, చదువుకున్న పిల్లల్లోకు భృతి ఇస్తున్నాం. అని చెప్పుకుంటే చాలు ఇప్పటికీ.. ప్రతి వక్షాలు అడిగారనుకో "ఇస్తున్నాం కదా... కళ్ళు కాకు లెత్తుకెళ్ళారు" అని కొన్ని బాతులు జోడించి ఎదురు దాడి చేస్తాం. వీళ్ళ నోట్లో ప్రజ్ఞే జీవనకెందుకులే అని వాళ్ళు ఇక మాట్లాడరు" అన్నాడు చతుర్ముఖం.. "మరి డిగ్రీ పిల్లలు కొన్నేనే చేస్తే సరే"అన్నాడు బోసు. "ఎంప్లాయిమెంట్ నోటిఫికేషన్లు ఇస్తున్నామని చెప్తూనే ఉన్నామయ్యా, ఎలక్షన్ ముందు నోటిఫికేషన్ రిలీజ్ చేస్తే సరిపోతుంది. మన మీద కృతజ్ఞతతో వాళ్ళు మన వైపు ఉంటారు. ఇదిగో కడుపులు కాలుతున్నాడే మనం చెప్పింది వింటాడు. కడుపు నిండిన వాడు మన మాటలు వినడు. ఇది రాజకీయాలలో నీతి సూత్రం గుర్తిస్తా" అన్నాడు చతుర్ముఖం. "ఈయనకు నాలుగు నాలుకలు అని అర్థం వచ్చే పేరేమన్నా తెలుగు లో ఉంటే అది కరెక్ట్ గా సరిపోతుంది అనుకుని "అన్ని చివర్లో చేస్తే ఈ నాలుగేళ్ళు మనం వెలగలెట్టిది ఏమిటి? బుగ్గ కార్డల్ తిరుగుడు, బాతులు తిట్టుడు అంతేనా?" అని అడగా అదివింది... కానీ రైల్వెలో లేక మనసులోనే ఉంచుకున్నాడు బోసు... -శ్రీనివాస శాస్త్రి, హైదరాబాద్.

మువ్వనైల జెండా
ఆర్మీలో ఉన్న తన భర్త సంజయ్ రాసిన ఉత్తరాన్ని చదువుతున్నది తన్నయ. ఆమె కనులు అక్షరాల వెంట పరుగులు పెడుతున్నాయి. "తన్ని బహుశా ఇదే నా చివరి మాటలు కావచ్చు. అందుకే నా మాటల్ని ఘోసలో కన్నా ఇలా పేపర్ మీద అయితే నీవు పదిల పరుచు కుంటావని తెలిర రాశాను. రాతోయే స్వతంత్ర దినోత్సవ సేవల్లోలో ఇక్కడ సరిపాధులో శత్రు సైనికుల కవ్వించు చర్యలు, అలజడులు ఎక్కువ అయి మాకు కునుకే లేదు. కానీ సైనికులు అందరం ఎంతో ధైర్యంగా ఉన్నారు. నువ్వు కూడా ధైర్యంగా ఉండవలసిందిగా సరే...స్వాంత్ర్య దినోత్సవం జండా ఎగుర వేస్తూ అందరూ..."

ఎట్ట కొట్టే మన త్రివర్ణ పతాకం నిశ్చయంగా సగర్వంగా ఎగురుతుంది ఏ ఆటంకాలు లేకుండా... మరో విషయం... నేను సజీవంగా తిరిగి వస్తే నా చేతిలో, లేదంటే నా దేహంపై ఎగురుతుంది ఆ మూడు రంగుల జెండా " చదువుతూ ఉంటే కన్నీళ్లు అడ్డు రావటంతో మనక బాధించి తన్నయకూ. ఇలా ఆ తెలిర చదవటం మొదటి సారి కాదు. వచ్చిన రోజు నుంచి ఇప్పటికీ కొన్ని వందల సార్లు చదివింది. కానీ ఇప్పుడు కూడా చదువుతున్నది తన్నయ...

ఎదురుగా ఉన్న సంజయ్ నిశ్చల దేహంపై గాలికి ఎగురుతున్న త్రివర్ణ పతాకం సాక్షిగా.... -చరుమారి కృష్ణ భాగ్గవ, గుంటూరు.

పెరుగుతాయి. "విదాకులా అయ్యా ఇదేమి" అనే పాదం ఆ బాధన సాధారణ భావంలోనా గాఢంగా చెబుతుంది. చిన్న వాళ్ళలోనూ సామాజిక వాస్తవం ఉట్టిపడుతోంది. "మట్టి/సరిమతం వెదజల్లింది/అన్నదాత/ చెమట స్వర్ణ అది" ఇది రైతు జీవిత సౌందర్యాన్ని గానిస్తూ ఉంటుంది. మట్టి పరిమతం వెనుక ఉన్నది రైతు చెమట. ఆ చెమటలో జీవన గీతం ఉంది. భూమి వాసన, రైతు కష్టం, అన్నదాత గౌరవం ఇవన్నీ నాలుగు పాదాల్లో కవితమై మిళితమై ఉన్నాయి. మొత్తం చూస్తే చింతా రాంబాబు నానీలు బాధపడుతున్నారు. "కన్నవారు దుఃఖాల ఊటలో" అనే పాదం ఆ వేదనను గాఢంగా వ్యక్తం చేస్తుంది. మరొక చోట ఇలా అంటారు. "అంతర్గతంగా నిత్యం/యుద్ధం జరుగుతూనే ఉంది/నాతోనే/నాకు" ఇది మనసు లోపలి పోరాటాన్ని ప్రతిబింబించే లోతైన నానీ. మనిషి తన మనస్సులోనే ప్రతి రోజూ యుద్ధం చేస్తుంటాడు. ఎవరీ చెప్పడం, అదగ్గతంగా ప్రతిబింబిస్తాయి. ఆతరుమూ వాస్తవమూ, మనసూ మాయలా ఇవన్నీ పరస్పరం పోరాడుతుంటాయి. చివరి పాదం "నాతోనే నాకు" ఆ అంతర్గత ఘర్షణను అద్భుతంగా సారాంశం చేస్తుంది. "దం తలల్లో/అపగామానా లేమి/ విదాకులా/అయ్యా ఇదేమి" ఇది కుటుంబ సంబంధాలపై వేదనను వ్యక్తం చేస్తుంది. అవగాహన, పరస్పర గౌరవం లేకపోవడం వల్ల దంపతుల మధ్య విభేదాలు భావచిత్రాలు.

రయ్ మని దూసుకెళ్లే దూకుడుకి ఎంతైనా వివాసాల ఉతకం ప్రదర్శనకి వద్దనుకున్నా వేదిక నాతున్న మూగ వేదన నాది! మత్తులో జోగుతూ బంది నడవడాన్ని ఎత్తు పల్లాలు చూడక అదుపు తప్పడాన్ని పదే క్షణాల్లో పకపకలు మూగబోవడాన్ని కాదనుకున్నా ఎదుట కనబడుతుంటే.. కన్నీరు మున్నీరొతున్న మోస రోదన నాది! పక్కకోడితో పోటీ పడుతూ.. వేగం పెంచడాన్ని బైకే పై కూర్చున్నా. సెల్ లోకంలో విహరించడాన్ని ఆపద స్పృహ లేకుండా.. నడి రోడ్డుపై రేసింగ్ చెయ్యడాన్ని ఆపాలనుకున్నా. ఆపలేక కుమిలే ఆత్మ శోధన నాది!

జల్లూలు కురిసే రక్తపుధారల్ని తాగలేక చెల్లెలుచెయ్యిన అవయవాల్ని ఒడిలో దాచలేక తల్లిడిద్దే తల్లెల అర్చనాదాల్ని ఆలకించలేక అల్లార్లు వైద్యనాసికీ సాక్షు మవలేక.. అల్లడే ఆవేదన నాది! జరిగే ఘోరాలకీ నా కాంక్షిటు గుండెలే కలిగి సీతలన్నా తిరిగిరాని లోకాలకి తమవులు తరలి పోతున్నా యవత మేనా చింతించక.. పాల్కే సీట్ బెడ్జ్ పెట్టని రువత లో మార్పు కోసం.. చేసే నిత్య ప్రార్థన నాది! నాలో రగిలే ఈ చింతల చితి నికా మోయలేను ఎల్ల కాలమిలా కరుగుతూ.. మరుగుతూ మనలేను పెరిగే ప్రమాదాలతో రహదాల్లు.. యమపురికి.. దగ్గరి దారులవడం ఓర్చలేను ధోరణి మార్చుకోని జూస్వికా భరించలేనేనే నివేదన నాది!

లోభపు మంటల్లో బడి.. శలభం లా మాడిపోయే వ్యాపహాసం నింది చోడకల్పి నంస్పరించి.. నాకాకింత నెమ్మది నిమ్మనే విజ్ఞాపన నాది (రోడ్డు భద్రతావారోత్సవాల సందర్భంగా ఒక రోడ్డు విజ్ఞాపన..)

విజ్ఞాపన...
లోభపు మంటల్లో బడి.. శలభం లా మాడిపోయే వ్యాపహాసం నింది చోడకల్పి నంస్పరించి.. నాకాకింత నెమ్మది నిమ్మనే విజ్ఞాపన నాది

రోడ్డు భద్రతావారోత్సవాల సందర్భంగా ఒక రోడ్డు విజ్ఞాపన..

లోభపు మంటల్లో బడి.. శలభం లా మాడిపోయే వ్యాపహాసం నింది చోడకల్పి నంస్పరించి.. నాకాకింత నెమ్మది నిమ్మనే విజ్ఞాపన నాది

లోభపు మంటల్లో బడి.. శలభం లా మాడిపోయే వ్యాపహాసం నింది చోడకల్పి నంస్పరించి.. నాకాకింత నెమ్మది నిమ్మనే విజ్ఞాపన నాది

లోభపు మంటల్లో బడి.. శలభం లా మాడిపోయే వ్యాపహాసం నింది చోడకల్పి నంస్పరించి.. నాక

